

ת"פ (תל אביב) 37954-04-24 - מדינת ישראל נ' נאור אברהם לוי

ת"פ (תל-אביב-יפו) 37954-04-24 - מדינת ישראל נ' נאור אברהם לוי שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 37954-04-24

מדינת ישראל

ג ג ד

נאור אברהם לוי

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו

[02.01.2025]

כבוד השופט הבכיר, שאל אבינור

עו"ב"כ עוז אדר עידן

עו"ב"כ עוז לירן בקרמן

גור דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודהתו בעובדות כתוב האישום המתווך, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיןוי - בביצוע עבירה של תקיפה סתם על ידי שניים או יותר, לפי הוראות סעיף 379 יחד עם סעיף 382(א) לחוק העונשין תש"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

2. בעובדות כתוב האישום המתווך נטען, העיקרי הדברים, ככללו:

• ביום 04.04.2023 בשעה 23:00 ערך הגיע המתלוון, יחד עם מספר חברים, בסמוך לקניון עזריאלי בתל אביב.

• בנסיבות אלה - בצוותא חדא עם אחרים שזיהו אותם אינה יודעה למאשימה אף ידוע שמדובר בחבורה של כעשרה נערים, בין השאר שלושה קטינים שזיהו אותם יודעה למאשימה - תקף הנאשם את המתלוון בכר שבעת שתי בעיות בגבו. במהלך התקיפה נמלטו שניים מהמתוקפים, כולל המתלוון, מהתווך ובמה הנאשם, עד שהמתלוון נפל הארץ.

• באותו נסיבות תקף אחר את המתלוון, עם חוץ שטייבו לא ידוע למאשימה, וגרם לו לדימום בפניו שהציריך תפירה,

טור שהאחרים המשיכו להcontin את המתלוון ואחד מחבריו ובכך גרמו לפציעות נוספת.

3. במסגרת הדיוונים המקדמים שנערכו לפני הגיעו הצדדים הצדדים להסדר טיעון דיןוי, ללא הסכמה לעניין הטיעונים לעונש, תוך שציין כי עדמת המאשימה היא למסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, ורכיבים נלוויים (בפרוטוקול, עמי

4). במסגרת הסדר הטיעון נערכו טיעונים מוחותיים הן בעובדות הנטענות בכתב האישום - בפרט בהתייחס לחלקו של

הנאשם באירוע - והן בהוראת החיקוק.

4. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתוב האישום המתוון והורשע, על יסוד הודהה זו, בביצוע העבירה בה הואשם בכתב האישום המתוון, כאמור בפסקה 1 דלעיל. ב"כ המאשימה עתר לדחית הטיעונים לעונש לצורך זימן המתלוון וחברו עדים לקביעת העונש. הסניגור התנגד לזמן החבר, נוכח העובדה שהאישום בתקיפתו הושמט מעובדות כתוב האישום המתוון, ובית המשפט הורה על זימן המתלוון בלבד (והכל כאמור בהחלטה בעמ' 5 לפרוטוקול).

ב. עיקר הריאות לקביעת העונש:

5. מטעם המאשימה העיד המתלוון, שטייר כי כתוצאה מהתקופה "נכנסתי לטראומות, לחרדות וקושי בשינה, קושי פיזי ונפשי בחימם. היה לי קשה מאוד להתמודד עם זה מאז האירוע. אני מציג סימן על המצח, מעל העין. זה גם השאיר לי סימן בנפש" (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 13 ואילך). עוד סיפר המתלוון, על עצמו, כי הוא "בן 19 מיפו, אזרח ישראלי נאמן למולדנה וגם מתנדב לצה"ל...".

6. מטעם הגנה הוגש, כראיות לקביעת העונש, מספר מסמכים הקשורים לעובdotו של הנאשם כקצב בסופרמרקット, החל מחודש יוני 2024 (סומנו ס/1). המסמכים כוללים מספר תלושי שכיר וכן מכתב המלצה, בו מצין כי הנאשם עובד טוב וממושמע, הנותן שירות אдоб ללקוחות ומבצע את משימותיו בצורה ייעילה ובאופן חברותי.

ג. עיקר טיעונו הצדדים:

7. ב"כ המאשימה עמדה, בטיעונה לעונש, על עובדות כתוב האישום המתוון ועל חומרתן. ב"כ המאשימה צינה, בהגנותה, כי חלקו של הנאשם אמן קטן יותר מאשר אחרים - אך הדגישה כי הנאשם תקף את המתלוון בצוותא עם אחרים בכך שבעתו, שגרמו לנפילתו; כאשר כתוצאה מהאירוע בכללותו נגרמו למתלוון חבלות. אשר לערכיהם החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה על ידי הנאשם, הדגישה ב"כ המאשימה את הפגיעה בהגנה על חירותו של האדם ועל ביטחונו.

8. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם שבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשים צינה ב"כ המאשימה את היעדר העבר הפלילי של הנאשם. בשורה התחתונה של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם צינה ב"כ המאשימה את הגירתו לעונש של הנאשם, בעודו בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות. עוד עתרה ב"כ המאשימה להשתתע ענישה נלוית שתכלול מאסר מותנה, פיצויים למתלוון וקנס כספי.

9. ב"כ הנאשם, מצדיו, הדגיש בטיעונו את המעשים המזוחסים באופן קונקרטי לנאים, כאשר לשיטתו כוורתה האירוע מלמדת על מקרה חמור בעודו שמעשי הספציפיים של הנאשם אינם כאלה. מוביל להקל ראש בדבר טען הסניגור כי הנאשם מיחסות שתי בעיות בלבד, בגבו של המתלוון, שלא גרמו לחבלות פיזיות, כאשר הנאשם אף לא היה מעורב בחילקו השני והחמור יותר של האירוע; וכותב האישום המתוון אינו מיחס לנאים כל אחריות לשלב זה - לא באופן ישיר ולא במסגרת אחריות של מבצעים בצוותא.

10. עוד טען הסניגור כי הגם שהתקיפה בוצעה על ידי מספר אנשים נוספים, איש מהם לא הועמד לדין על חלקו באירוע. מכאן, שהנאשם הוא היחיד הנותן את הדין על האירוע ובכך טעם נוסף להקלה בעונשו. הסניגור הוסיף וטען כי מדובר באירוע שהתרחש ללא כל תכנון מוקדם, או כוונה מצד הנאשם לפגוע במתלוון באופן ממשמעותי, והדבר ניכר בפרק שמעשי הנאשם הוגבלו לשתי בעיות, שלא גרמו לחבלות למתלוון ולא הסלימו מעבר לכך. מכאן, כך לשיטת הסניגור, שהרפ' הת חתון | של מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם צריך לעמוד על מאסר מותנה.

11. לעניין הנسبות שאין הקשורות לביצוע העבירה הדגש ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם צערן מאד, שהוא בן 18 שנים וחודשים בלבד בעת ביצוע העבירה, כולם על סף הקטינות. עוד הטעים ב"כ הנאשם את נטיית האחראיות, את החיסכון בזמן השיפוט ואת היעדר העבר הפלילי. מדובר, כך לשיטת ב"כ הנאשם, בנסיבות קיימות, שאינה משקפת את אורחות חייו של הנאשם ואת רצונו לניהל אורח חיים נורמלי. יתר על כן, הנאשם לקרה משמעותית בשל הסתמכותו עם החוק בתקיק זה, שכן בעקבות כך פוטר משרות צבאי על אף שאיפתו להתגייס לצבא. בכללו נסיבות אלה עתר הסניגור, אפוא, להסתפק במקרה זה בעונשה צופה פני עתיד; ובמיוחד להימנע מהטלת מאסר בפועל, גם לנשיאה בדרך של עבודות שירות.
12. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "אני מצטער על מה שעשית, אני במקום אחר כרגע ואני לא אחזר על הדברים האלה" (שם, עמ' 8 שורה 18).
- ד. קביעת מתחם העונש בעולם:
13. בעת גזירת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבע, תחילת, את מתחם העונש בעולם לאיורו שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרונות ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם, במידיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה - לרבות אלה המניות בהוראות סעיף 40 לחוק העונשי.
14. הערכיהם החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוען של עבירות אלימות, הם ברורים וידועים וכוללים את הפגיעה בהגנה על שלמות הגוף, שלווות הנפש וביטחונו של הפרט. כידוע, קיומה של חברה מאורגנת ומטורבתת מותנה בΡΙΣΟΝ כל גלוי של אלימות, המכוסמת ביכולת הפרט לניהל חיים שלווים ונורמליים. אין תמה אפוא כי הפסיכיקה חזורת ומטעהמה, בפרט כאשר מדובר בעבירות אלימות הגורמות לחבלות, את הצורך בעונשה מחמירה - גם לצורכי הרתעה. לכן וככלל, כאשר מדובר בעבירות של אלימות שגרמו לחבלות, הרף התחתון של מתחמי העונש הקיימים נקבע בפסקיקה לעונשי מאסר בפועל, ولو לנשיאה בדרך של עבודות שירות.
15. עם זאת, קביעת מתחם העונש העולם נגררת לא רק מחומרת העבירה כשלעצמה, אלא גם מחומרתה בנסיבות הקונקרטיות והספציפיות שבahn היא בוצעה. והנה, במקרה דנא, כתוב האישום המתוקן מגלה שני פנים שונים. מצד אחד, איורו האלימות המתואר בכתב האישום המתוקן הוא איורו חמוץ מאד, המתקרב למקרה של LINZ' בראש חוצאות, ברוחבה של עיר. עבודות כתוב האישום המתוקן מתארות תקיפה חמורה ורבת משתתפים נגד המתalonן וחבריו, ללא כל עילה נראית לעין, כאשר כתולדה מהתקיפה נפגעו המתalonן ואחד מחבריו באופן חמוץ. מכאן גם ברור, כי יש לקבל את עדותו של המתalonן בדבר הטרואה שנגרמה לו כתולדה מאיורו חמוץ זה.
16. ואולם, ומהצד השני, המעשים הקונקרטיים המיוחסים לנאים שלפניו בעבודות כתוב האישום המתוקן הם ברך חומרה נמוך יחסית. כאמור, הנאשם מואשם בעבירה של תקיפה סתם,אמין בחבורה, אך כל שנטען בעניין הוא כי בעט במתalonן שתי בעיות, בגבו, שלא גרמו לחבלות למתalonן. מכאן, שהעובדות הקונקרטיות והספציפיות שלל בית המשפט לשקל בעת קביעת מתחם העונש העולם בעניינו הספציפי של הנאשם דנא, הן עובדות של תקיפה המצודה ברף חומרה נמוך יחסית.

17. אשר למדיניות הענישה הנהoga, בעבירה של תקיפה סתם נקבעים, ככלל, מתחמי עונש הולמים שתחליהם בענישה צופה פני עתיד. אמנם ב"כ שני הצדדים לא הפנו לפסיקה, אך עיון בפסקה מלמד כי גם כאשר מדובר בתקיפה סתם בנסיבות חדא נקבעים במקרים רבים מתחמי עונש הולמים שתחליהם בענישה צופה פני עתיד בצרוף ענישה נלוות. כך, למשל, נקבע הן בת"פ (שלום קriot) 61865-01-23 מדינת ישראל נ' עמרם (06.09.2023), והן בת"פ (שלום י-ט) 42278-08-17 מדינת ישראל נ' הייל ואח' (14.04.2019) - ועוד בסיבות החמורים מעוניינו של הנאשם דנא. ראו גם עפ"ג (מחוזי ח' 53940-03-20) מדינת ישראל נ' משה (11.05.2020).
18. בהתחשב מכלול הנסיבות שפרטו לעיל, כמו גם במדיניות הענישה הנהoga, אני קובע אףוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין מאסר מוותנה וענישה נלוות לבין 9 חודשים מאסר בפועל.
- ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש הרחוק:
19. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזר את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לצאת מכך, שאין עניינם לכך - תוך התחשבות בסיבות שאין קשרות ביצוע העבירות.
20. אשר לנאים שלפני, השיקולים הרלוונטיים לגזירת עונשו הם ככליל:
בערו הפלילי של הנאשם - לנאים אין הרשותות קודמות. מדובר, כמובן, בנסיבות מהותית לקולות העונש.
הפגיעה של העונש בנאים - הטלת עונש של מאסר בפועל, גם בדרך של עבודות שירות, פגע בתעסוקתו של הנאשם ובאזור החיים היציב אותו הוא מנהל כו"ם, יש להתחשב בכך זה.
הודאה ונטיית אחריות - הנאשם הודה בעבודות כתוב האישום המתוקן. בכך חסר הנאשם מזמן של העדים, הצדדים ובית המשפט. בנוסף, גם בדבריו האחרון של הנאשם לעונש הוא הביע צער על מעשיו והצהיר כי לא י חוזר עליהם.
נתוני האישים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם צער לימי, לצד שנות 2005, ובעת ביצוע העבירה היה בן 18 שנים בלבד.
21. המסקנה המתבקשת מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל היא כי במקרה זה נסיבות הקולה עלות ממשקלן על נסיבות החומרה. עוד יש לשים את הדעת בהקשר זה לטענת הסניגור, שלא נסתרה, שלפיו הנאשם הוא היחיד הנוטן את הדין בגין האירוע מושא כתוב האישום המתוקן.
בנסיבות אלה ניתן להסתפק אפוא בענישה ברף התחthon של מתחם העונש ההולם, תוךஇזון הקללה זו בענישה נלוות הולמת - ובמיוחד בפתרונותים משמעותיים למתلون, נפגע העבירה.
- . סוף דבר:
22. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
(א) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות כלפי הגוף.
(ב) קנס בסך של 1,000 ₪, או 5 ימי מאסר תמורה.
הकנס ישולם ב-5 תשלומיים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.03.2025 ובכל אחד בחודש לאחריו. היה הנאשם לא ישלם את אחד התשלומיים במועד תועmd כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.
(ג) פיצויים למתلون, עד תביעה מס' 1, בסך של 5,000 ₪.
הפתרונות ישולם ב-5 תשלומיים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.03.2025 ובכל אחד בחודש לאחריו. היה הנאשם לא ישלם את אחד התשלומיים במועד תועmd כל יתרת הפתרונות לפירעון מיידי.
באחריות ב"כ המשימה להגיש הודעה לזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתلون, לצורך העברת הפתרונות.
זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.
ניתן היום, ב' בטבת תשפ"ה, 02 נואר 2025, במעמד הצדדים.